

ת"פ 44441/02/14 - מדינת ישראל, זהר אזרואל ואיציק אלפסי, שלוחת תביעות אילת נגד גיל אברמוביץ, סנגוריה ציבורית

בית משפט השלום באילת

24 ספטמבר 2015

ת"פ 44441-02-14 מדינת ישראל נ' אברמוביץ

בפני כב' השופט יוסי טופף

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד סיוסי מויאל, שחר עידן,

זהר אזרואל ואיציק אלפסי

שלוחת תביעות אילת

נגד

הנאשם:

גיל אברמוביץ,

ע"י ב"כ עו"ד גד קינן

סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. לפי כתב האישום (המתוקן), במועד הרלוונטי, התגוררו הנאשם ותמיר שלו (להלן: "**המתלונן**"), שגם הועסק במקום, בפונדק "כושי רימון" (להלן: "**הפונדק**"). מרים אבישג (להלן: "**מימי**") הינה מנהלת הפונדק; אורי לזמי (להלן: "**אורי**") הוא בן זוגה של מימי, דר ומועסק בפונדק.

עובר לאירוע המפורט בכתב האישום נשוא ההרשעה, ניסה המתלונן לשים קץ לחייו. בעקבות כך, התגלע ויכוח בין המתלונן לבין מימי ואורי, לאחר שמימי הודיע למתלונן כי בכוונתה להפסיק את עבודתו בפונדק.

בתאריך 18.2.2014 בשעה 20:00 בקירוב, הגיע המתלונן ברכבו לביתה של מימי בפונדק, ובמקום נכחו גם אורי והנאשם. המתלונן שוחח עם מימי ואורי וביקש מהאחרון לצאת עמו מחוץ לבית על-מנת לשוחח עמו. לאחר שהשניים יצאו, הרים המתלונן את קולו על אורי, תפס בחזקה את ידו וביקש ממנו מספר פעמים להיכנס עמו לרכבו, כדי לשוחח. בעקבות זאת, יצאו מימי והנאשם מהבית וביקשו מהמתלונן לעזוב את המקום. המתלונן שאל את הנאשם: מי הוא ומה יעשה לו. הנאשם שאל את המתלונן מדוע הוא צועק. המתלונן התקדם במהירות לעברם של הנאשם ואורי וניסה להוציא דבר מה מכיס מכנסיו, תוך שהותיר את ידו מאחורי גבו, ואמר לנאשם: "אני אזיין אותך ואחסל אותך". בתגובה, נטל הנאשם מגרפה בעלת שיניים מתחת והכה עמה את המתלונן פעם אחת בראשו. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן חתך מרוטש בקרקפת פרונטלית באורך של כ-7 ס"מ, והוא נזקק

לטיפול רפואי בהרדמה מקומית, לשם תפירה וחבישת החתך.

ראיות וטענות הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד ססי מויאל, עתרה לקביעת מתחם ענישה שבין 6 ל-18 חודשי מאסר, ובנסיבות המקרה דנא ביקשה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסרים מותנים, פיצוי למתלונן וקנס. התובעת ציינה את חומרת המעשה ושללה את טענת הנאשם כי פעל מתוך הגנה עצמית. נטען כי כתב האישום תוקן לקולא עקב קשיים ראייניים. התובעת הפנתה לתסקירי שירות המבחן, והדגישה כי הנאשם הציג את עצמו בעמדת קרבנית, סירב בתחילה להליך טיפולי ולא נטל אחריות. התובעת הביעה הסתייגות מהמלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת צווי מבחן ושל"צ ועמדה על הצורך בהרתעת הרבים בעבירות אלימות. נטען כי אין לעברו הפלילי של המתלונן כל רלוונטיות לצורך קביעת עונשו של הנאשם וכי אין ליתן משקל רב למכתבו של המתלונן, במסגרתו ביקש מבית המשפט להקל עם הנאשם. צוין כי לנאשם אין הרשעות קודמות. ב"כ המאשימה הציגה תמונה של המגרפה עמה תקף הנאשם את המתלונן (ת/1); צילומים של החבלות שנגרמו למתלונן (ת/2); מכתב שחרור של המתלונן מחדר מיון (ת/3); הודעת הנאשם במשטרה מיום 19.2.2014 (ת/4) ופסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד גד קינן, עתר להשית על הנאשם מאסר מותנה או מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה קצרה (שלא תעלה על חודש ימים). נטען כי אף אם נעשה שימוש מופרז בכוח, הנאשם היה קרוב לסייג לאחריות פלילית בשל הגנה עצמית, היות וחשש מהמתלונן לאחר שזה התקרב אליו בחשכה והוציא דבר מה מכיסו ואיים לפגוע בו. נטען כי המתלונן נכה בשיעור 100%, בשל סעיף נפשי, ובעל עבר פלילי, ולכן הנאשם חשש ממנו. צוין כי הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, הודה בכתב האישום שתוקן לקולא, לקח אחריות, בן למשפחה נורמטיבית, נישא לאחרונה ונולד לו ילד, מגלה יציבות במישור המשפחתי והתעסוקתי ושיתף פעולה עם שירות המבחן. נמסר כי הנאשם שהה במעצר במשך 7 ימים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא למשך 5 חודשים. נטען כי הנאשם מפרנס יחיד במשפחתו ואין מקום לפסוק פיצוי למתלונן נוכח האמור במכתבו ובשל כך שהתביעה לא הוכיחה את הנזק.

ההגנה הגישה דו"ח עיכוב של הנאשם מיום 18.2.2014, שם צוין כי הנאשם טען להגנה עצמית (נ/1); דו"ח קצין ממונה מיום 19.2.2014, לפיו חשד הקצין הממונה כי המתלונן ביצע עבירות של איומים וניסיון תקיפה נגד הנאשם (נ/2); מזכר של השוטר ציון ששוני מיום 19.2.2014, ממנו עלה כי בשיחה עם אמו של המתלונן, היא סירבה לקבלו למעצר בית אצלה מפני שהיא מפחדת ממנו (נ/3); כתב ערובה מיום 19.2.2014 ע"ש המתלונן, לפיו נאסר עליו להיכנס לפונדק למשך 15 יום וליצור קשר עם הנאשם, מימי ואורי (נ/4); מכתב מהמתלונן מיום 26.10.2014, בו עתר שלא למצות את הדין עם הנאשם, משום שגם לו היה "חלק לא קטן בהתרחשויות אשר אירעו" (נ/5); המרשם הפלילי של המתלונן, הכולל 9 הרשעות שרובן בתחום האלימות, בשלן הוטלו עליו עונשי מאסר בפועל (נ/6) ופסיקה רלוונטית.

5. הנאשם מסר שהוא לוקח אחריות על מעשיו והפנים את חומרתם. הנאשם ציין כי פעל מתוך פחד מהמתלונן מפני ששמע שהוא הורשע בפלילים, ומסר כי ככל שיתקל במצב דומה בעתיד, יגיב אחרת ויברח מהמקום. הנאשם מסר שהוא ממשיך לעבוד בפונדק, התחתן לאחרונה ומטופל בשני ילדים קטנים. לדבריו, רעייתו אינה עובדת והוא משתכר כ-4,000 ₪ לחודש.

דין והכרעה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם הענישה למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי ענישת הנאשם תחרוג ממתחם הענישה (ראו: ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו, בית משפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; ובמדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)).

8. **הערכים החברתיים שנפגעו** בביצוע עבירה של פציעה, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 3 שנות מאסר, הינם תחושת ביטחון הציבור, הגנה על חיי אדם, שלמות הגוף והאוטונומיה של הפרט על גופו. אין צריך להרחיב באשר למוגנות הנדרשת לכל אדם מפני תופעת מעשי אלימות, בעיקר כשזו כרוכה בשימוש בנשק חם או קר. מדובר בקביעת סטנדרטים של התנהגות שנועדו לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו (ראו למשל: ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 3.8.2010)).

9. **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנא הינה גבוהה. הנאשם פצע את המתלונן בראשו באמצעות מגרפה בעלת שיני מתכת וגרם לו פצע חתך מרוטש בקרקפת פרונטלית באורך של כ-7 ס"מ שהצריך טיפול רפואי הכולל הרדמה מקומית, תפירה וחבישה.

10. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** יש לציין כי המתלון הגיע לביתם של מימי ואורי וניהל שיחה קולנית עם אורי מחוץ לבית. הנאשם התערב בויכוח על אף שלא היה צד לו בשל חששו לשלומן שלו עצמו ושל אורי, היות והמתלון התקרב אליהם במהירות, איים לפגוע בנאשם ועשה תנועה חשודה בידו משל הסתיר דבר מה מאחורי גבו. הנאשם טען כי חש סכנה ועל כן הכה את המתלון במגרפה שנמצאה בקרבת מקום. בנסיבות אלו לא ניתן לומר כי קדם תכנון למעשה. אמנם, חלקו של הנאשם בפציעת המתלון הינו מרכזי, אך בבחינת מכלול נסיבות האירוע יש לתת את הדעת לחלקו של המתלון אשר איים לחסל את הנאשם והתקרב אליו במהירות. מעיון בהודעת הנאשם (ת/1) עולה כי הנאשם אכן סבר שעומדת לו זכות ההגנה העצמית באותן נסיבות ולכן פעל כפי שפעל. יש לציין כי בכתב האישום המקורי נכתב שהנאשם הכה את המתלון 3 פעמים בראשו, אך בכתב האישום המתוקן צוין כי הייתה זו מכה אחת בלבד, דבר שמחזק את גרסת הנאשם כי פעל לשם הגנה עצמית בלבד. עם זאת, אין כל ספק שהנאשם הגיב באלימות רבה ולא מידתית כלפי המתלון, בכך שהכה אותו ראשו באמצעות מגרפה ממתכת ופצע את ראשו. מתעודת חדר המיון מיום 19.2.2014 (ת/3) עלה כי למתלון נגרם חתך מרוטש בקרקפת פרונטלית שנתפר ונחבש בבית החולים. המתלון נדרש למעקב רפואי ונטילת משככי כאבים. הנזק שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירה בנסיבות דנא, הינו משמעותי ורב מזה שנגרם, עד כדי קיפוח חייו של המתלון. הבאתי בחשבון כי מיד לאחר המעשה, הנאשם התקשר למשטרה ויחד עם מימי ואורי הזעיקו אמבולנס עבור המתלון. הנאשם היה מודע למעשיו, לא נגרעה יכולתו להבין את הפסול שבהם ועל אף זאת לא חדל לעשותם. במקרה זה, מצאתי כי הנאשם היה קרוב לסייג לאחריות פלילית בשל הגנה עצמית, או למצער "הגנה עצמית מדומה" בשילוב עם טעות במצב הדברים (סעיפים 34 ו-34 לחוק העונשין), היות ומהודעתו במשטרה עלה כי פעל מתוך אמונה מוטעית כי מתקיימים תנאיה העובדתיים של ההגנה העצמית.

11. **מדיניות הענישה הנהוגה** - עיון במקרים שנדונו בפסיקה על עבירת אלימות מסוג פציעה, מלמד כי מעטים הם המקרים בהם הורשע נאשם בעבירה זו בלבד, מבלי שבוצעה בנסיבות מחמירות (כגון כשהעבריין מזוין או כשבוצעה ע"י שנים או יותר). להלן דוגמאות ממקרים קרובים לענייננו, במידת האפשר:

א. ברע"פ 7734/12 **טימור מגידור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.10.2012) נדחתה בקשת רשות הערעור, שהגיש נאשם על פסק דין של בית המשפט המחוזי שדחה ערעור על גזר הדין, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין. הנאשם הכה אגרופיו בראשם של שני סועדים במסעדה, הכה אחד מהם באמצעות בקבוק וחפץ אחר בראשו בעודו שכוב על הרצפה, חבול וחסר אונים. לנפגעים נגרמו חבלות שונות והם נזקקו לטיפול רפואי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **11 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב. בת"פ (מח' י-ם) 19484-03-12 **מדינת ישראל נ' צאלח אזברגה** (ניתן ביום 8.7.2013) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של פציעה, ניסיון פציעה ואיומים, בכך שעל רקע סכסוך כספי איים על אחותו למחצה, ניסה לחנוק אותה, משך בשערותיה, ניסה לקשור אותה ברגליה ופצע אותה באמצעות

חפץ חד בצווארה ובסנטרה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** (מתוכם 25 ימי מעצרו) ומאסרים מותנים.

ג. בעפ"ג (מח' י-ם) 24346-02-11 **מחמד אבו גומעה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.5.2011), נדחה הערעור שהגיש נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של פציעה, בכך שבמהלך תגרה ובהיותו שיכור, פצע שניים באמצעות בקבוק זכוכית שבור. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ד. בעפ"ג (מח' י-ם) 5063/09 **מדינת ישראל נ' סאמי פאחורי** (ניתן ביום 17.3.2010) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות פציעה, בכך שדקר אחר פעמיים בתגובה לסטירה שקיבל ממנו במהלך תגרה בין משפחותיהם. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

ה. בת"פ (ב"ש) 58763-11-14 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עאבד** (ניתן ביום 28.1.2015) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של פציעה בכך שעל רקע סכסוך בכביש, השליך בקבוק זכוכית על רכב המתלונן ופצע קטינה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 7 ל-14 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי כספי.

ו. בת"פ (ק"ג) 970/08 **מדינת ישראל נ' עדי אביטבול** (ניתן ביום 24.2.2009) הורשעה נאשמת על יסוד הודאתה במסגרת הסדר, בעבירות של פציעה ושיבוש הליכי חקירה, בכך שעל רקע ויכוח בינה לבין בעל הבית שלה, דקרה אותו באמצעות כוס שבורה וגרמה לו פצע באורך של 4 ס"מ. בהמשך ביקשה מהוריה להכשיל את ההליך השיפוטי. נקבע כי לקרבתו היה חלק פעיל במהלך הדברים היות וניסה למנוע ממנה להיכנס לביתה. על הנאשמת, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה ופיצוי.

ז. בת"פ (רמ') 9304-08-09 **מדינת ישראל נ' בילאל אל ע'גו** (ניתן ביום 9.12.2013) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות גניבה, פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם, בכך שחבט באמצעות מוט ברזל את בעל המשק שביקש למנוע ממנו לגנוב, וגרם לו נפיחות ופצע מדמם באמה ובשורש כף היד. הנאשם תקף גם את בנו של בעל המשק בכך שחבט בו בעודו שרוי על הקרקע וגרם לו סימנים בבטן ובכתף ימין. הנאשם תקף גם את בתו ההרה של בעל המשק בכך שחבט בבטנה באגרופו ובעט ברגליה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לעברית הפציעה**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי כספי.

ח. בת"פ (ק"ג) 6060-08-11 **מדינת ישראל נ' אפריים פוזיילוב** (ניתן ביום 9.7.2013) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פציעה, בכך שהכה באמצעות מקל בגבו, ראשו

ופניו של לקוח שביקש לרכוש משקה אלכוהולי בעודו תחת השפעת אלכוהול, בעט וסטר לו. לנפגע נגרמו חבלות חמורות בדמות שבר באף, מספר חתכים בראש ובקרקפת וחתכים עם שפשופים בגב. נקבע כי **מתחם ענישה הולם לאישום המקורי ככולל מאסר בפועל לרבות לריצוי בעבודות שירות**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסרים מותנים, קנס, פיצוי והתחייבות.

ט. בת"פ (ראשל"צ) 39537-03-10 **מדינת ישראל נ' מיכאל כהן** (ניתן ביום 10.10.2012) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של פציעה, בכך שעל רקע סכסוך שכנים, הכה באמצעות אלת עץ את שכנו בראשו. לנפגע נגרמו חבלות וחתך בקרקפת שהצריכו טיפול רפואי. הנאשם נמלט עם בנו מהמקום. נקבע **מתחם ענישה שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי באלפי שקלים. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

12. מכל המקובץ, באתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפניי הינו **בין 3 חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה מותנית וענישה כלכלית**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בנקיטת שיטת ענישה אינדיבידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

14. הנאשם יליד 1989, ללא הרשעות קודמות.

15. ביום 3.7.2014 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן, במסגרתו נסקרו קורות ומצבו המשפחתי של הנאשם, אך מטעמי צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. נמסר כי הנאשם הודה בביצוע העבירה, אך התקשה ליטול אחריות מלאה. הנאשם טען כי החליט להתערב בוויכוח לטובתו של אורי ותקף את המתלונן, לאחר שביצע תנועה חשודה וחשש שהמתלונן עומד לשלוף סכין או חפץ חד ולכן הגיב מתוך הגנה עצמית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי וניכר כי הוא מתאר את עצמו בעמדה קרבנית ומשליך חלק מהאחריות על המתלונן. הנאשם לא גילה אמפטיה למתלונן ולא הביע צער על הנזק שנגרם לו.

שירות המבחן נפגש עם המתלונן אשר מסר שהוא מוכר כנכה על רקע נפשי בשיעור 100% על ידי המוסד לביטוח הלאומי. לדבריו, הוא לא הכיר את הנאשם עובר לאירוע כתב האישום והנאשם התערב

בסכסוך שהיה בינו לבין אורי בנוגע להמשך העסקתו בפונדק, ופצע אותו בפתאומיות, שלא לצורך. המתלון מסר כי נזקק לטיפול רפואי, בשל הפציעה ומאז האירוע, לא נוצר קשר בינו לבין הנאשם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חבר לחברה שולית, ככל הנראה בשל צרכי השתייכות והערכה בלתי מסופקים, על רקע קשיי תפקוד כלליים וחוסר יכולת לשמור על יציבות תפקודית במסגרות שונות במהלך חייו, ביניהן המסגרת הלימודית והמסגרת הצבאית. התרשמות שירות המבחן כי בהעדר כלים אדפטיביים להתמודדות יעילה במצבי לחץ ובהעדר גבולות פנימיים להתנהגותו וקשייו לבחון ולבקר את התנהלותו עלולים להוות מכשול עבורו. עם זאת, נראה כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציג גבולות והוא מגלה שאיפות לתפקוד תקין, שיתף פעולה עם שירות המבחן והתייצב לכל המפגשים. צוין כי הנאשם מתאמץ לנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר על יציבות תעסוקתית ומשפחתית. הנאשם לא ביטא מוטיבציה לבחינה מחדש של התנהגותו שהבילה לביצוע העבירה וסירב להצעת שירות המבחן להשתלב בתהליך טיפולי קבוצתי. בנסיבות אלה, הומלץ להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה ארוך ומרתיע כדי להפחית את הסיכונים להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד.

ביום 22.10.2014, הוגש תסקיר נוסף ממנו עלה כי בתקופה שחלפה נישא הנאשם והם חובקים בן משותף. נמסר כי הנאשם הגיע לכל המפגשים שנקבעו לו ובבדיקות שערך לא נמצאו שרידי סם. בהתייחסותו לביצוע העבירה, טען הנאשם כי פעל מתוך הגנה עצמית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את התנהגותו באופן ביקורתי ואינו מגלה אמפטיה או צער כלפי הנפגע. לצד זאת, צוין כי הנאשם גילה שאיפות לתפקוד תקין ובנסיבות אלה שב שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה ארוך ומרתיע.

ביום 18.11.2014 הוגש תסקיר נוסף, שבו צוין כי התקיימה פגישה נוספת עם הנאשם, אך לא הובחן שינוי בעמדתו ביחס לביצוע העבירה והכחיש נזקקות להתערבות טיפולית. שירות המבחן שב על המלצתו העונשית.

16. לאור נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של הנאשם, התרתי להגנה להגיש חוות דעת מטעם קרימינולוגית קלינית, הגב' מעיין דבש דוידוביץ'. בחוות הדעת צוין כי הנאשם אישר את המעשה וטען כי פעל מתוך הגנה עצמית, אך הבין בדיעבד שעשה טעות, הפריז בתגובתו והביע חרטה. הנאשם לא שלל השתלבות בהליך טיפולי. צוין כי התקבל הרושם כי לנאשם נורמות חברתיות תקינות ושאיפות נורמטיביות. משפחתו מהווה עבורו גורם תמיכה משמעותי וההליך השיפוטי גורם מרתיע. כותבת חוות הדעת המליצה לשלב את הנאשם במסגרת טיפול קבוצתי על מנת שהנאשם יוכל להתייחס להתנהגות שבעטיה הוא נכנס למצבי סיכון וזיהוי גורמי סיכון אפשריים עתידיים ולצורך הפקת תובנות. צוין שהנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ככל שיידרש.

17. לאור האמור בחוות הדעת הקרימינולוגית ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, הופנה הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן. ביום 17.2.2015 נמסר משירות המבחן כי הנאשם הביע תסכול מהימשכות ההליך

המשפטי והסכים להשתלב בהליך טיפולי בחסות השירות.

ביום 8.3.2015 מסר שירות המבחן כי ביום 1.3.2015 שולב הנאשם בהליך טיפולי קבוצתי. עוד נמסר כי ביום 25.3.2015 הוגש נגדו כתב אישום בשל עבירות מרמה שבוצעו לכאורה בשנת 2013. שירות המבחן ביקש להשהות את גיבוש המלצותיו על מנת לעקוב אחר השתלבות הנאשם והתמדתו בהליך הטיפולי.

ביום 9.6.2015 התקבל תסקיר נוסף ונמסר כי הנאשם מתמיד להגיע למפגשים במסגרת הטיפול הקבוצתי, מפגין רמת מחויבות גבוהה, לוקח חלק פעיל ומשתף פעולה באופן מלא. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מפיק תועלת מהקשר הטיפולי במסגרת השירות והוא נמצא בראשיתו של תהליך שיקום ושינוי בדפוסי התנהלותו וחשיבתו. שירות המבחן סבר כי הנאשם עשוי להיתרם מהמשך השתלבותו בקבוצה הטיפולית במסגרת השירות, שתסייע לו בהעמקת השינוי שהחל ורכישת דפוסי התנהגות וחשיבה מקדמים להתמודדות במישורי חייו.

לאור זאת, שינה שירות המבחן את עמדתו והמליץ להטיל על הנאשם ענישה שיקומית טיפולית, בדרך של צו של"צ בהיקף של 200 שעות, צו מבחן למשך שנה ועונשים מותנים.

18. ביום 21.9.2015 נתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות, לפיה הנאשם נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות. צוין כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין כי לא התכוון לבצע עבירה, כך שניכר שהוא לקח אחריות על מעשיו.

19. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה ניצבת חומרת המעשה העבירה והצורך לתן ביטוי לזכותו של כל אדם להגנה על חייו ושלומו, בהיותה זכות יסוד מקודשת. בתי המשפט מצווים לתרום חלקם למלחמה באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, כדי להרתיע הן את הנאשם העומד לדין והן עבריינים אחרים כמותו, מלשוב ולבצע עבירות אלימות בעתות דחק או כהות חושים.

הנאשם התקשה לקבל על עצמו אחריות למעשהו ולתוצאותיו וניסה להשליך חלק מהאחריות על המתלונן, משל הוא קרבן האירוע. הנאשם לא גילה כל אמפטיה כלפי המתלונן ולא עשה כל מאמץ לפצותו על הנזק שגרם לו.

20. **שיקולים לקולא:** במסגרת השיקולים שמצאתי להניח על כף הזכות ביחס לנאשם, הבאתי בכלל חשבון את גילו הצעיר (יליד 1989), עברו הנקי, הודאתו בכתב האישום שתוקן לקולא, שיתוף הפעולה עם גורמי אכיפת החוק, הבעת הצער והחרטה ושאפותיו לנהל אורח חיים נורמטיבי. הבאתי בחשבון את יציבותו המשפחתית והתעסוקתית. הנאשם נישא לאחרונה ונולד לו בן ובני ביתו תלויים בו לצורך פרנסתם בהיותו מפרנס עיקרי בעבודתו בפונדק. לזכות הנאשם, אציין כי מיד לאחר האירוע, הוא הזעיק אמבולנס עבור המתלונן והתקשר למשטרה. כנזכר, בתחילה התקשה הנאשם ליטול אחריות על מעשיו, אך לפי התרשמות שירות המבחן, כמו גם בדבריו לבית המשפט, עולה כי בעקבות ההליך המשפטי

והטיפול, גילה הנאשם אחריות למעשיו וערך ביקורת פנימית על התנהלותו. עוד נתתי דעתי לאמור בתסקירי שירות המבחן ולחוו"ד הקרימינולוגית על המלצותיהם, לרבות רקעו הכלכלי והמשפחתי של הנאשם.

21. בנסיבותיו של הנאשם מצאתי לתן משקל נכבד להליך הטיפול שיקומי שהחל ולשינויים שחלו אצלו במהלך המשפט, עת הפנים את הפסול שבמעשיו, לקח אחריות, הביע חרטה וניאות להשתלב במסגרת טיפולית לשינוי אורחות חייו, על אך שבתחילה שלל נזקקות טיפולית. סבורני כי יש בשיקול השיקומי, לצד מכלול נסיבותיו של הנאשם, כדי להצדיק במקרה זה חריגה משמעותית לקולא ממתחם העונש ההולם.

שוכנעתי כי יש לעודד את הנאשם להמשיך בנתיב השיקומי ולחזק ידיו בדרך חיו החדשה, לאחר שהקים משפחה, שומר על יציבות תעסוקתית ומשתף פעולה במסגרת הטיפולית בחסות שירות המבחן. כולי תקווה כי אם יתמיד הנאשם בדרכו זו, ייתרם מכך לא רק הוא עצמו, אלא גם החברה תצא נשכרת. בנסיבות אלה, הקלה בעונש במקרה דנן תהווה תמריץ חיובי לנאשם להתמיד בדרך חיים נורמטיבית, לשם בניית תשתית מתאימה שתרחיק אותו מחברה שולית.

22. המקרה דנא הינו דוגמא למתח שבין חומרת העבירה ותוצאותיה המצדיקות ככלל השתת מאסר בפועל לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם ומסלול שיקומו, נתונים "המושכים" לכיוון השתת עונש שאינו כולל מאסר בפועל, אף לא בדרך של עבודות שירות.

לא נעלם מעיני הגמול הנדרש לנאשם שישקף את הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו ואת הוקעתם הנדרשת. בגדר תפירת חליפתו העונשית של הנאשם כמידתו המדויקת, גמול ההולם את מכלול נסיבות המעשה והעושה ימצא ביטוי בביצוע עבודות לתועלת הציבור, במכסה גדולה מהמלצת שירות המבחן. כך, יוכל הנאשם לתרום לחברה שנפגעה ממעשיו, תוך כדי הליך שיקומו המתבקש, במסגרת צו מבחן ופיצוי למתלונן. שילוב שכזה יאפשר לנאשם המשך פסיעתו בדרך הישר ורווח לחברה בעצם קבלתו לזרועותיה כאדם נורמטיבי.

23. מכל המקובץ, לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצות שירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי ראוי להעדיף בעניינו של הנאשם ענישה צופה פני שיקומו ולהימנע ממתחת מלוא שורת הדין למולו, ולהשיג את מטרות הענישה באמצעות השתת רכיבי גמול בדרך של עונש שיקומי בביצוע עבודה לתועלת הציבור, צו מבחן ופיצוי למתלונן לצד עונש הרתעתי בדמות של מאסר מותנה והתחייבות כספית.

24. אני מוצא להבהיר כי לצורך מימוש ושימור ההליך הטיפול, בצד מגבלות השימוש באמצעים שמקנה

חוק העונשין, מצאתי לגזור על הנאשם רכיבי ענישה באופן שייווצר הליך מבוקר ומתמשך במסגרתו יועמד הנאשם בפיקוח טיפולי ושיפוטי. בדרך זו ישמש ההליך הפלילי כמנוף לטיפול ולשיקום ביחד עם פיקוח המאפשר, בכל עת, דיון מחדש בעונשו. בשלב זה, העונש שייגזר על הנאשם יחרוג לקולא ממתחם הענישה הראוי והמקובל בעבירה בה הורשע הנאשם. כפי שצוין, סבור אני כי במקרה זה מתקיימים התנאים אליהם כיוון סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, המצדיקים סטייה ממתחם ענישה וגזירת דין שיביא לידי ביטוי סיכוי שיקום. בד בבד, מצאתי לנכון לפרט בגזר דין זה את מתחם הענישה, הן לצורך הליכים אחרים בהם מורשעים נאשמים בעבירות מסוג זה, והן כדי להבהיר לנאשם שלפניי את הצפוי לו, אם לא יתמיד בהליך הטיפול ובענישה שאגזור עליו. כולי תקוה כי הנאשם ימשיך לשקם עצמו וייקח בשתי ידיים ובנפש חפצה את ההזדמנות אשר ניתנה לו לשקם דרכיו.

25. בקביעת העונש המתאים, הבאתי בחשבון כי הנאשם שהה במעצר, במסגרת הליך זה, מיום 19.2.2014 עד ליום 25.2.2014, ולאחר כן שוחרר למעצר בית עד ליום 8.7.2014, לאחריו הוגבלה הגעתו לאילת, דבר שהקשה על מפגשיו עם רעייתו ובנו התינוק.

העונש המתאים לנאשם

26. באיזון מכלול השיקולים שמניתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

א. של"צ - הנאשם יבצע 450 שעות שירות לתועלת הציבור, בהתאם לתכנית שירות המבחן ובפיקוחו. אם לא יבצע הנאשם את מלוא מכסת עבודות השל"צ ניתן יהיה לבטל את הצו ולהטיל עליו עונש אחר.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. צו מבחן - הנאשם יעמוד לפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, למשך תקופה של 18 חודשים, שתחילתה מיום 11.10.2015, בהתאם לתכנית, הנחיות ופיקוח שירות המבחן. לא יעמוד הנאשם בצו המבחן, ניתן יהיה לגזור מחדש את עונשו.

ה. פיצוי - הנאשם ישלם למתלונן, תמיר שלו, פיצוי בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון ישולם ביום 1.11.2015 ויתר התשלומים מדי 01 לכל חודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת ריבית פיגורים כדין. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט,

עמוד 10

וממנה יועבר למתלונן, לפי כתובתו שתימסר על ידי המאשימה בתוך 10 ימים.

א. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 7,500 ₪ להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים מהיום, יאסר בגין כך למשך 30 ימים.

27. המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו לבעליהם, לפי לשיקול דעת המאשימה.

28. גזר הדין ישלח באמצעות המזכירות לממונה על עבודות שירות, לשירות המבחן ולמתלונן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ו, 24 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.